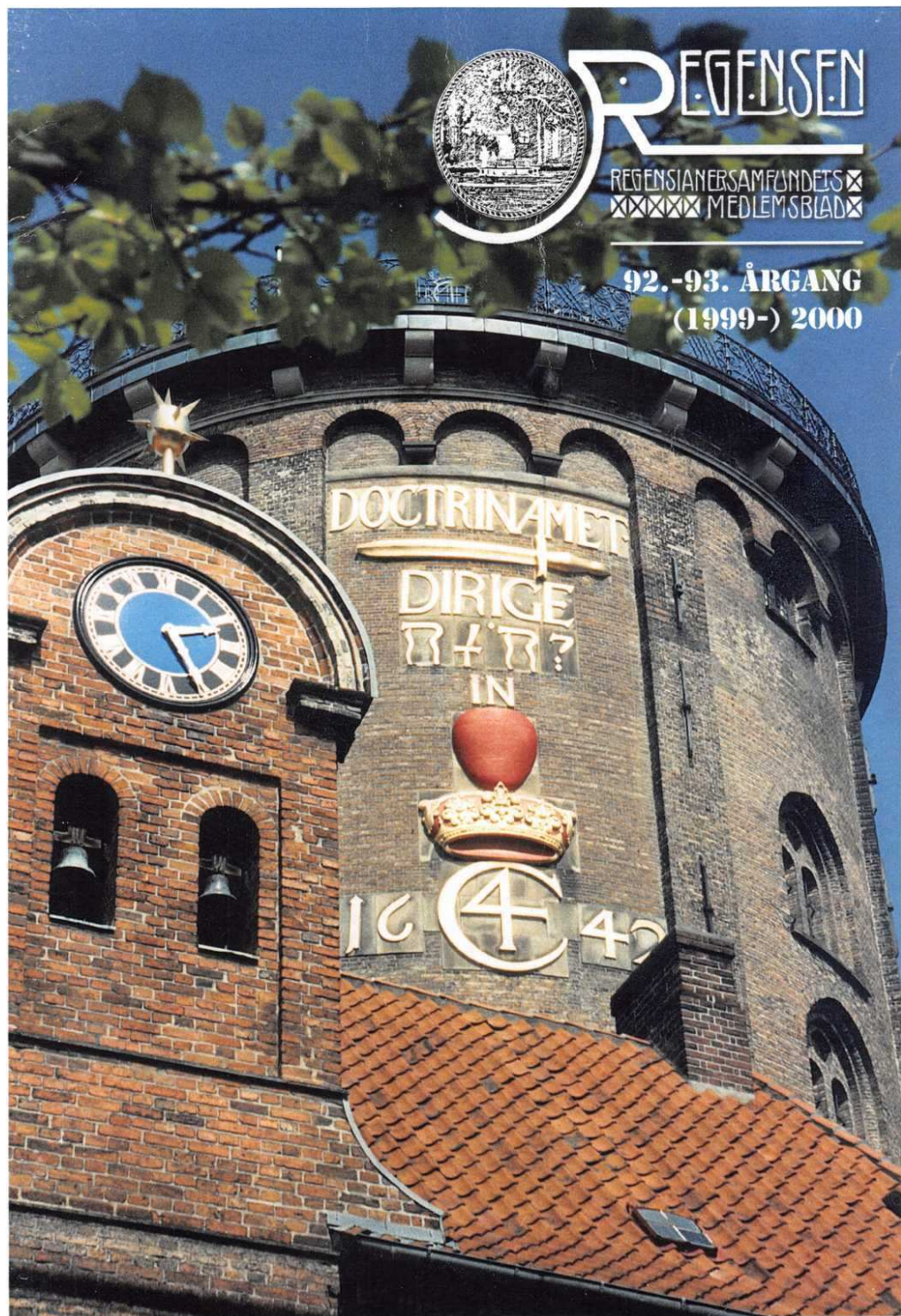

REGENSEN

REGENSIANERSAMFUNDETS
XXXXX MEDLEMSBLAD

92.-93. ÅRGANG
(1999-) 2000

ORDINÆR GENERALFORSAMLING 1999

i Regensianerersamfundet
holdes på Collegium Domus Regiæ
fredag d. 26. november kl. 18.30

DAGSORDEN

1. Valg af dirigent
2. Formanden aflægger beretning
3. Kassereren fremlægger revideret regnskab
4. Revisorerne afgiver betænkning
5. Valg af formand
6. Valg af kasserer
7. Valg af fem bestyrelsesmedlemmer
8. Valg af to revisorer
9. Eventuelt

Generalforsamlingens deltagere vil derefter samles om den
af kassereren kreerede menu:

FORRET: Á la surprise "99"
HOVEDRET: Á la surprise "99"
DESSERT: Á la surprise "99"

Hertil serveres passende vine, i passende tempo og i passende mængder.

Under revydirektørens sikre ledelse vil vi, støttet af musikdirektøren,
se og høre nogle af Regensrevyens fremragende numre.

TILMELDING: til kassererens kontor senest 24. nov.
RING på 33 12 45 22 og tal med Inge Frost.

PRIS: 150 kr (incl revy) - betaling ved middagen.

Artikler og fotos uden signatur, er redaktørens ansvar

Generalforsamlingen 1998

Formanden **Hans Jørgen Steenberg** åbnede mødet fredag d. 27. nov. **Niels Oluf Kyed** blev valgt til dirigent og undertegnede til referent. Dirigenten konstaterede, at generalforsamlingen undtagelsesvist var lovligt indkaldt.

Hans Jørgen Steenberg aflagde her efter sin første formandsberetning. Som merturen til Regensslottet (Rosenborg) var meget vellykket. Under den nulevende regensianer **Iben Thranholms** kyndige ledelse blev alle deltagerne en oplevelse rigere. **Eva Smith**, den ny Regensprovst, var tiltrådt d. 20. dec. 1997. Samarbejdet med Provsten var hidtil forløbet fint. Kassereren **Henrik Teide** supplerede med, at der havde været visse indkørvanskeligheder med at harmonisere Provstens rygevaner med de traditionelle lindecigarer. Formanden rettede en varm tak til **John Idorn**, fordi han endnu engang havde præsteret et fremragende medlemsblad.

Tiderne skifter, selv for en traditionsrig forening som vor, og derfor er vi nu kommet på Internet:
(se under www.regensianersamfundet.dk).

Et computerkyndigt medlem, **Jesper Nørdegaard**, havde allerede besøgt hjemmesiden og beklagede sig over manglen på hyperlinks og andre interaktive muligheder. Hertil svarede hjemmesidens konstruktør, **Camilla Sløk**, at

hjemmesiden den aften kun var en uge gammel, men at det var bestyrelsens hensigt løbende at opdatere siden, så den svarede til medlemmernes behov.

Formandens beretning blev eenstemmigt godkendt.

Poul Petersen: "Hvad jeg skrev, det skrev jeg"

2-Sp: Nye og gamle ansigter ved starten. Siden dukkede der dobbelt så mange op. Længst tv Thomas Rørsig, der formulerede ord til en sang under middagen. Adskillige ytrede overraskelse over værket. Enkelt mente endog, at der kunne spores antydning af talent i nogle af linierne.

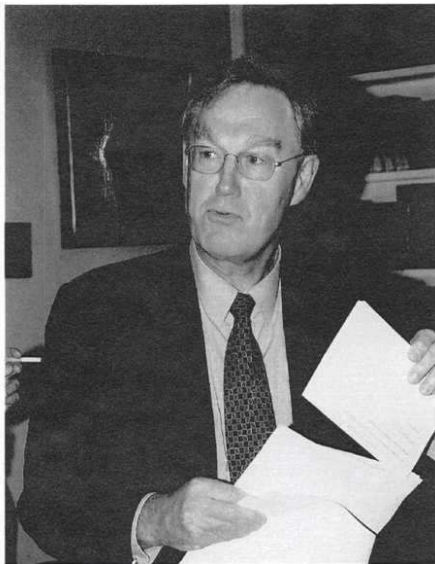

Provsten, Eva Smith, mente nok, at Regensen havde nogle gode år i sig endnu.

Herefter fremlagde kassereren **Henrik Teide** det reviderede regnskab. I forhold til sidste års bedrøvelige resultat var der fremgang at spore. Driftsunderskuddet var reduceret fra 12.000 til 3.000 kr, og fra næste år forventes et moderat overskud. Medlemsbladet var stadig en stor post, men der var udbredt tilfredshed med bladets kvalitet, så her skulle der ikke spares. Revisor **William Hertz** havde ikke væsentlige kritikpunkter. Han bemærkede, at regnskabet stadig ikke var periodiseret, men at alt i øvrigt var i bedste orden. Regnskabet blev eenstemmigt godkendt.

William Hertz forstærkede troen på samfundets sunde tilstand. Med overbevisning dokumenterede han det enorme pres, der hviler på revisorerne, og den omhu og akkurate, der præger arbejdet

Dirigenten Niels Olof Kyed styrede med jernhandsken godt indpakket i regensielt fløj

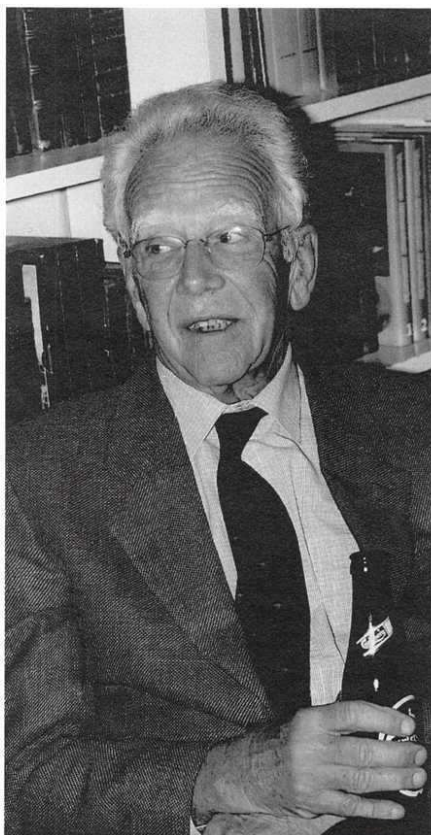
Kasserer Henrik Teide skabte knapt så megen diskussion om kassen, som Hostrup skabte i 1. akt af "Genboerne". Han var indstillet på at bruge penge på et sundt sold bagefter. Det er Hostrup til højre

Således nåede vi til valg af bestyrelsesposter. Her var der ikke de store problemer, idet man fulgte "same procedure as last year". Bestyrelsens navne findes andet steds.

Under "Eventuelt" fremsatte et medlem forslag om, at alle generalforsamlingsdeltagere skulle forsynes med navneskilt - så vi kunne lære navnene og bedre kende hinanden. Det gav en hyg-

gelig navnerunde, hvor alle præsenterede sig med navn, forening og regensielt dødsår. Generalforsamlingen sluttede tyve minutter, før middagen stod på bordet - men kassereren bemærkede, at der var rigeligt med øl til at forsøde ventetiden.... og det gjorde vi så.

*Poul Petersen
Tiliast 82-86*

To af de solide faste gæster: I. Bitsch-Larsen fra Maribo (tv) og Søren Hoff fra Holte

Sidste islandske viceprovst

Fra Regensens oprettelse havde islændinge forrang til Regensen. Der var i flere hundrede år afsat ti pladser til studerende herfra. Med løsrivelsen i 1944 mistede Island det prerogativ. Een enkelt af dem - Eiríkur Jónsson - blev her og nåede at blive valgt til viceprovst. Ugemagasinet "Hver 8. dag" skrev 14. maj følgende mindeord.

Skønt han havde levet her i hovedstaden siden 1846, var hans interesse og kærlighed til det fædrene hjem på Island lige varm. Med stor grundighed kastede han sig tidligt over studiet af det islandske sprog, og i 1863 udgav han den endnu meget benyttede store islandske ordbog, ligesom han til det sidste ved-

blev at levere korrespondancer fra Danmark til de islandske blade. Siden 1872 har han været knyttet til Regensen som viceprovst, og i disse 27 år har han ikke alene for de islændere, der lå på Regensen, men også for danske studenter været som en fader for ungdommen, der følte sig glad og taknemmelig over at lytte til hans råd og nyde den elskværdighed, som man altid mødte i hans hjem. Ved en smuk højtidelighed, der afholdtes ved hans bære på den gamle Regens, talte den nuværende Regensprovst, Prof Lassen i varme ord om det smukke samliv, der havde bestået mellem den afdøde og de unge alumner, der i meget ville savne hans djærve ord og faderlige omhu.

Sommerturen 99

Vi er dér, hvor det sker

8. juni 1991 gik sommerturen til Halskov for at se den Storebæltsbro, som kun var på begynder(bore)stadiet. Det varede syv år, før den kunne indvies. 11. sept. 1999 besøgte vi Øresundsbroen, der er klar allerede til sommer.

Broen gør afstanden mellem Sverige og Danmark "kortere", og den gjorde Danmark større. Helt præcist 0,9 km². Det er sket via en kunstig ø, syd for Salt-holm og en kunstig halvø, der blev klistret udenpå Amager nær lufthavnen.

Navnet Peberholm gav sig selv. Den er 4.055 km lang og var nødvendig for at skabe overgang mellem en sænketunnel under Drogden-renden og den bro, der var hovedformålet.

Vi havde håbet at komme ned i den tunnel, der fra Kastrup fører tog og biler ned under Drogden-renden, inden trafikken ser dagens lys på Peberholm. Der blev mumlet noget om sikkerhedshensyn (hvem har taget oplysninger på os?), men det gjorde ikke så meget, for den video vi så, ledsaget af et fortrinligt foredrag, gav et startet indtryk.

Bagefter var der lejlighed til at besøge udstillingsbygningen på Kastrup Strandpark 10, inden kasseren med åben hånd bød på frokost. Tag en tur selv i løbet af vinteren. I vil blive glædeligt overrasket.

Ejerskab og penge

Navne og tal er flydt rundt i laviner i aviser, radio og fjernsyn. Her er de nødvendige fakta til hukommelse eller snak.

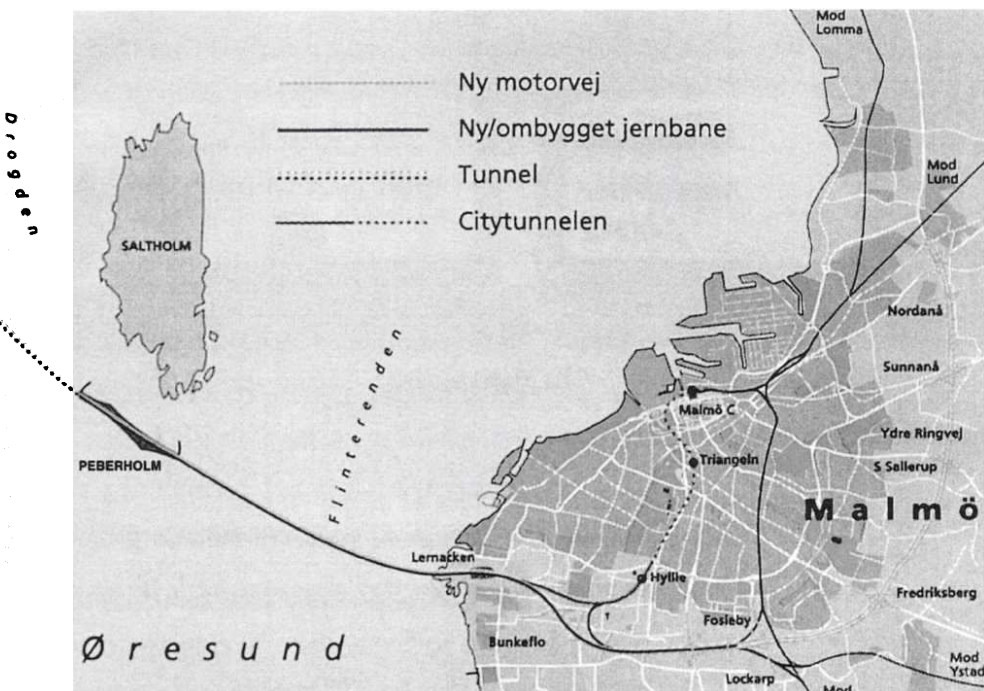
Bygherren er Øresundskonsortiet, der er et datterselskab af A/S Øresundsforbindelsen og SVEDAB AB. Der arbejdes med lån, garanteret af de to regeringer, til finansiering af 22 mia (1990-kroner - nu gange 1,7). Via brugerbetaling vil lånene være afviklet ca 27 år efter åbningen.

Beløbet fordeles med: Danske landanlæg 5,4 mia - kyst til kyst 14,8 mia og svenske landanlæg 1,8 mia. EU har betalt 490 mill.kr = 2% af den samlede sum.

De enkelte dele

Øresundsforbindelsen, som den retteligen hedder, er inddelt i følgende fem dele:

kort fra brochuren med broen over Øresund - fint, hvis en del af det kan skimtes.

- 1) kunstig halvø ved Kastrup, der strækker sig 430 m ud fra kysten
- 2) en 3.510 m lang sænketunnel under Drogden og placeret mellem den kunstige halvø og Peberholm
- 3) Peberholm, der er 4.055 m lang
- 4) Øresundsbroen på ialt 7.845 m
- 5) betalingsanlæg ved Lernacken i Sverige
...dertil landanlæg på begge sider.

Øresundsbroen deles i tre dele: vestlig tilslutningsbro (fra Peberholm til Højbroen) på 3.014 m - højbroen på 1.092 m (frit spænd på 490 m; gennemsejlingshøjde på 57 m) - østlig tilslutningsbro på 3.739 m.

Pylonerne ved højbroen er 204 m høje (Storebælt 260)

I sænketunnelen løber jernbane og motorvej parallelt, men på den to-etagers bro (der begynder på Peberholm) løber motorvejen ovenpå jernbanen. Der er ikke cykelsti, men cykler kan tages med toget.

De stakkels rødspætter

Miljøfolk (= bromodstandere) havde kronede dage i debatten op til starten. Det blev - som ved Storebælt - hævdet, at en bro ville ødelægge vandgennemstrømningen, at hele det økologiske system

ville bryde sammen, og at - indtil flere - rødspættefamilier ville blive hjemløse.

I Storebælt var en af påstandene, at muslingerne ville forsvinde. Fiskerne i Nyborg har aldrig set så mange muslinger som nu. De elsker bropillerne.

Der var ingen grænser for pressionsgrubbers ekvilibrisme, og pressen hoppede så meget på vognen, at politikerne fornemmede, at der var stemmer i sagen. Det blev til massevis af møder med miljøministre og vattendomstolen med nøje specifikation af, hvor der måtte graves, afstand mellem bropiller, og hvad der måtte slippes ud. Det blev til, at spildmængden ikke måtte overstige 5% af materialet.

Øresund - Østersøen

Det seriøse i sagen er, at 70% af Østersøens vand fornyes med salt via Øresund.

Fra landene rundt om kommer der jo kun ferskvand ud i Codan, så ved en uddybning af den svenske sejlrende fra 8 til 12 meter blev der (for at få den berømte nul-løsning) fjernet 7.5 mill. m³ fra Øresunds bund. For at der ikke skulle slippe noget ud fra Peberholm, blev de omgivende stendiger tætnet med geotekstil og ler.

Nogle gange kan man undre sig over, at det danske samfund overhovedet består, og at borgerne fortsat kan trække vejret i forhold til alle de fejl, det hævdes, der bliver begået.

Forunderligt nok var der mig bekendt ingen, der tog fat i Barsebäck-værket, der ellers har "holdt" til meget. Man kunne f.eks. have peget på, at pengene var spildt, hvis Barsebäck skulle gå itu. Det havde været et lige så godt (!) argu-

Jens Feddersen med modellen, der viser Sjælland og Skåne med fordybningerne i Øresund

ment som mange andre. Det skulle ikke undre mig, om forholdene efterhånden bliver bedre end før. Naturens styrke er ofte undervurderet (jævnfør påstandene om total ødelæggelse efter oliespild i Persiske golf, Middelhavet, Japan, Skotland og Alaska).

Landanlæggene i Danmark

Det nytter ikke så meget at have en bro, hvis man ikke kan komme op på den. Men man starter (i Danmark) altså med at gå nedad.

- a) en 1,6 km dobbeltsporet tunnel til persontog langs Sydhavnsgade til Kalvebodløbet
- b) en 4,2 km dobbeltsporet godstogsbane fra Vigerslev til Kalvebodløbet plus en godsbane fra lufthavnen frem til den kunstige halvø
- c) en 12 km persontogsbane fra Hovedbanegården til den kunstige halvø.
- d) en jernbanebro over Kalvebodløbet og over Centrumforbindelsen med gang- og cyklesti
- e) overdækning af 700 m motorvej og jernbane i Tårnby
- f) ny stationer i Ørestaden, Tårnby og lufthavnen
- g) en 8,6 km firsporet motorvej fra Vestamager til den kunstige halvø. Motorvejen blev åbnet 27. sept 1997 og på samme dag, året efter, blev togforbindelsen fra Hovedbanegården indviet.

Landanlæggene i Sverige

- a) ny jernbane- og motorvejsforbindelse fra Lernacken ca tre km frem til Fo-

sieby. Herfra laves der motorvejsforbindelse til vejen mod Stockholm, mens jernbanen får forbindelse til sporene mod Trelleborg/Ystad.

- b) om- og udbygning af sporanlæg ved Centralstationen og godsbanegården
- c) Citytunnel fra Malmö centrum til Fosieby.

To af de store ting er på svensk regning alene. Det gælder motorringvejen på 10 km og City-tunnel. Den sidste sparer rejsende for 4 minutter, og kostede 6 mia kr ("kun" svenske), incl. køb af 725 huse til nedrivning.

Kongelig indvielse

Vi var helt urimeligt ikke indbudt til d. 14. august, da kronprinsesse Victoria og kronprins Frederik mødtes midt på broen. På den anden side blev vi også holdt udenfor, da Helge Mortensen, som trafikminister, tog det første spadestik i Danmark d. 16. sept. 1993. Svenskerne kunne jo ikke rigtigt blive enige med sig selv, og først i juli 1994 kom det svenske ja. Til gengæld havde løsningen ubegribeligt mange "fædre", sådan at man 20. dec. 1995 havde fremskaffet ikke færre end 509 spader. Rigtigt: femhundrede-ogni personlige spadestik.

Storebælt sætter pr. 1. jan. 2000 prisen op fra 210 kr til 225. Øresund skal fra åbningen 1. juli 2000 koste 230 kr. Men hvis man tegner sig for 24 gange på et halvt år, koster hver tur kun 85 kr. Det skal koste 50 kr. med tog, og hvis man tegner sig for fire rejser på et halvt år, er prisen 31 kr.

Regensens fodboldhold kan godt gøre klar til dystre mod naboerne.

Sommertur for 160 år siden

Fra fhv. præst Johannes Langhoff i Holte har jeg modtaget en fornem samling Regenspapirer. De stammer fra hans oldefar, Carl Christian Emil Langhoff, der boede på Regensen i en af dens mest turbulente perioder 1836-39. Johs. Langhoff boede der selv fra 1941-44 (gamle).

Jeg har sendt kopier til en af regensianere, der havde kyndighed og tid til at tyde den gotiske håndskrift. Det er

civ.ing.Poul Kjeldgaard i Viborg, hvis bog "Student i fyrreerne" er omtalt i "Regensen" 95/96. Resultatet vil efterhånden dukke op i "Regensen"

Et af de tidshistoriske interessante dokumenter havde fået kommentarer med på vejen af Johs Langhoff selv. Det er en indkaldelse til en skovtur i 1839. Den lyder:

D'hrre Studenter, som ønsker at deltage i en Skovtur, der udgaar fra Regensen Tirsdag Eftermiddag Kl. 4 d. 28de Mai, vilde behage at tegne sig paa denne Liste eller hos En af os Undertegnede inden Mandag Morgen Kl. 9.

Kontingentet for Spise- og Drikkevarer, som medtages, vil blive 2 Mk., hvilke betaales forud helst ved Paategningen; da muligviis lidt mere vil medgaae til de Visers Trykning, der for-

haabentligen ville indkomme, vil maa-skee en lille Forøgelse i Kontingentet blive nødvendig, hvilken dog ikke skal komme til at overstige 1 Mk., som da senere kan erlægges.

De, som maatte tegne sig, vilde behage at møde i Regentsgaarden Kl. 4 præcis Tirsdag Eftermiddag.

D'hrre, som ville forskjønne Festen ved Indlevering af Sange, vilde behage at indlevere disse til En af Undertegnede inden Søndag Formiddag Kl. 12.

Regentsen d. 24. Mai 1839

J E J Boysen
2^{den} Gang N:1

E Langhoff
1ste Gang N:6

H Slamberg
4' Gang N:5

NB. Ved nøjagtigere Beregning er Umueligheden af at bestride Udgifterne med 2 Mk. pro persona blevet klar, saa at Kontingentet maa sættes til 3 Mk.; den manglende Mark vil blive indkasseret i Morgen, forsaavidt den ikke før skulde være erlagt.

J E J Boysen - Slamberg - E Langhoff

(over 100 navne er påført listen, og for de enkelte navne er anført oplysning om betaling)

Carl Plougs vise

Den "gamle" Langhoff havde et nært venskab og samarbejde med Carl Ploug, der ganske vist flyttede i 1836, men stadig var meget aktiv på Regensen til myn-

dighedernes store fortvivelse. Han var for avanceret.

Han deltog i denne sommerudflugt og blandt de andre "døde" var Anders Sandøe Ørsted. Som digter brugte Ploug pseudonymet Poul Rytter - og hans sang til lejligheden på melodien "Vift stolt på Codans bølge":

Velkommen Foraarssvale!
Du Folkets Dag i Mai,
Da Livet, kaldt af Dvale,
Sig brød en ukjendt Vei!
För Hver sad taus derhjemme,
I egne Sysler tabt,
Men da fik Folket Stemme
Og Maal for fælleds Kraft

Og Maalet for dets Stræben,
For Tanken i dets Bryst,
For Pennen og for Læben
Er herligt, stort og lyst;
Er Slöveds-Ormen knuset,
Er Kraftens Liv i Nord,
Er gjenøpreist af Gruset
Det gamle Danmarks Flor

Men Maidags-Solen bragte
Endnu et Varsel godt,
Thi den, som Folket vakte,
Var netop Landets Drot:
Det varsler Held og Lykke;
Hvis Værket skal bestaae,
Maae Folk og Fyrste bygge
Med enig Kraft derpaa.

Vær hilset Kongens Minde
Og Folkets Födselsdag!
Vift lystigt, Foraarsvinde!
Med Skovens grønne Flag,
Lad höit mod Stiernen stige
Vort glade Jubelraab
For Drot og Folk tillige,
For Danmarks lyse Haab!

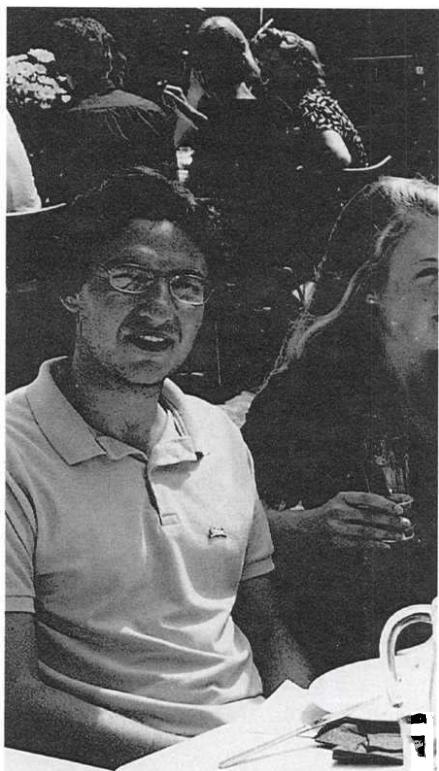
Næsten hver linie ånder politisk holdning. Carl Ploug var blandt de førende kræfter i arbejdet på at få afskaffet enevælden. Der blev set frem til tronskifte i form af Chr. VIII, der som statholder i Norge havde indført en fri forfatning der.

Ploug kunne denne dag ikke vide, at Fr. VI ville dø i december måned - og heller ikke, at Chr. VIII nu var imod større frihed.

Regensens hverdag

I tiden mellem dette blads ankomst og generalforsamlingen bestemmer Kollegiesamvirket, om Regensen ta'r det endelige skridt ind i *IT-alderen*.

Det gælder fælles kommunikationsnet, der dels gi'r ubegrænset adgang til

Mohamad Al-Fayek, der blev første på gården af anden generation. (Fot. Bengt Borghegn)

Internet formedelst 25 kr. pr. måned og dels sikrer gratis telefon mellem kollegierne Regensen, Elers og Borch.

Valkendorf skal ha' sin egen linie til KU.

Det er Tele. Søborg, der står for det, og skitserne antyder et beløb på omkring en kvart million for de tre kollegier.

På landsplan begyndte udviklingen med seks kollegier i Lyngby 1995. Der kom gang i sagen 1 marts i år, da syv kollegier i Sønderborg gik sammen i fælles netværk, fire i Aalborg og 14 i Odense. Det ender med landsdækning.

Rotterne har det dårligt. Dels har entreprenørfirmaet, der stod for reparationer for fem år siden, været på besøg for repareret de ting, der ikke blev lavet helt rigtigt dengang, dels er gennemgangen af faldstammer afsluttet, og abonnementet hos Rentokil sikrer, at der nu kan gribes ind øjeblikkeligt, hvis et nyt angreb truer Regensen.

Porten mod St. Kannikestræde er forsynet med rottefang forneden.

Der er igen plads til præcis 100 regensianere. **6x8 er frit.** Det blev i sin tid inddraget til brug for Leif Grane, og er nu vendt tilbage til sit oprindelige formål.

Enten har regensianerne svært ved at falde til ro et sted, eller også er der mange, der bliver uventet hurtigt færdige, eller flytter sammen med andre udenfor. Uanset hvad har Regensportneren

fra 1. jan. til 15. okt. i år alene registreret **241 flytninger**

Renovering af værelser skrider jævnt fremad. Regensportner Bengt Borghegn er nu oppe på 60 værelser, og efter renovering af 2 og 3 gang op til Lille og Store sal, ta's der nu fat på selve 3. gang.

Det normale er, at så snart et værelses meldes klar til rømning, ta'r Borghegn et vue over rummets tilstand. Regensianerne kan gratis få tildelt maling og rekvitter (3-5.000 kr) og så gøre arbejdet selv. Nogle værelser kan være så trængende, at der skal fagfolk på (f.eks. glasfibervæv i loftet). Så er det udenfor gården i tre uger.

Via jobpulje har Borghegn til det vanskelige arbejde sikret en bygningsmaler. Det offentlige refunderer 90% af lønnen.

VVS-arbejde (vandlåse, vaske og kummer) slås sammen, sådan at VVS-manden har arbejde til en hel dag ad gangen.

Til renovering hører også "operation Stormkrog" - dvs krog på alle vinduer i Store Sal og efterhånden også på værelserne. Glarmesteren skulle komme for tit.

Åbne døre kan være hyggeligt, men **åben port** duer ikke i vore dage. Under en fest 8.-9.okt. blev tre værelsesdøre sparket op af folk, der ikke var indbudt. Hærværksmændene forlod et af værelserne med 1500 kr.

St. Kannike-porten lukkes kl. 22.00, men til fester bli'r nogle biler parkeret i gården, og når de kører, sørger regensianerne ikke for, at porten bli'r lukket igen.

Anden generation er nu også blevet et begreb på Regensen. Pionererne er to medicinstuderende: Mohamad Al-Hayek, hvis familie stammer fra Libanon og Kuram Jamil, hvis familie kom hertil fra Iran.

Mohamad blev student, inden han kom hertil, og måtte gennem ekstra-kursus på et år her og til eksamen i samtlige fag. "Det var sådan set en fordel, for det forhøjede mit gennemsnit", siger Mohamad, der flyttede ind 15. jan. og er medlem af Hof.

Kuram Jamils familie kommer fra Pakistan, men han er født i Danmark. Vejen til Regensen blev fastlagt som 8-årig! Familien kendte Svend Aage Madsen (regensianer som stud.theol 50-54), der har oversat Koranen. "Når du kommer på Universitetet, skal du søge derind" var rådet. Det blev fulgt 15. marts - og som Hof-medlem.

Jubilæumsskrifter

Redaktøren er utrættelig, når det gælder om at samle. Det gælder forningernes jubilæumsskrifter. Der er lavet fine ting her og der, har jeg set - men heldet til at få tilegnet et eksemplar har ikke været tilstede.

Men så meget ved jeg også: Der ligger med bestemthed et eller andet sted et eksemplar, der kan undværes. Redaktøren vil være den taknemmelige modtager ved Regensiansersamfundets generalforsamling.

Efterårsklokkerat 1998

Klokken lokker - det kan mange tale med om. Gennem nogle år havde Peter Barkentin være en af de "rygtekandidater", der altid nævnes, når tiden sig nærmer. Selv siger Peter Barkentin om sin endelige beslutning til at søge valg: "Skrap stod over for en nødvendig fornyelse, og hvad kunne være bedre egnet til at tiltrække de rigtige regensianere til foreningen end et klokkerat"? Her er hans beretning for perioden:

Det var egentligt mit håb at stille op sammen med **Tine Raasted**, men hun valgte at gifte sig med **Niels Reeh** - den ældste Skrapianer. Jeg valgte fortsat ungkarletilværelse for at kunne hellige mig hvervet på Regensen.

Efter **Thomas Granes** udmærkede klokkerat var der sat skik på Gården. Den ny Provst og Portner var på plads. Men samtidigt var der indtruffet en vis afmatning i regensianernes opførsel. Den uorden og det godartede sjofleri, vi før havde, var ved at blive kvalt under en dyne af pænhed. Mit motto blev derefter: Flere fjendskaber, dybere venskaber.

De falske Skrapianere

Uroen indfandt sig hurtigt - og fra uventet side. To Skrapianere valgte - efter at have demonstreret, hvad der viste sig at være en åbenbar falsk opbakning af klokkeratet - at gaffe sig fra foreningen. Det var naturligvis blot en del af foreningens hamskifte, men det affødte en del polemik i protokollen, såvel som de første regensielle uvenskaber i embedsperioden.

Når gamle regensianere forsvinder, er det hos indflytterne, at klokkeren finder inspiration.

De glade, forventningsfulde ansigter fik mit hjerte til at bimle om kamp med klokken. Et godt kuld, der netop i dette semester (efterår 1999) er ved at springe ud (os som derfor, Gud være lovet), skaber lidt kaos for de ny klokkere.

De levende "døde"

Indflytterne var med til at de tre fester: Indflytterfesten (temaet var: Hollywood i 20'erne), revyen og - ikke mindst - juleballet, blev så vellykkede, som de blev.

Revyens direktører, **René Kjær** og **Trine Korvig**, var - som medlemmerne af Regensianersamfundet selv oplevede det - fabelagtige, og med **Hans Ebergs** gule ærter og regensianernes musikalske numre var niveauet atter højt. Specielt var jeg glad for en sketch om Skrap og dens trætte klokker.

Træt blev jeg dog ikke at Regensianersamfundets årlige fest på Regensen. Jeg blev behageligt overrasket over det gode selskab og de muntre historier, og det gik op for mig, hvor vigtigt det er at have en traditionsbærende forsamling i disse middelmådige tider. Tider, som de

ældre generationer bærer et ansvar for, men som det er de nuværende regensianeres pligt at forbedre.

“Den blå munk”

Inden juleballet blev semestrets to slåbrokker holdt. Vi var en gruppe regensianere, der tog af sted for at se “Den blå munk”. Filmen, der er inspireret af vor lokale Bobi-Bar, var sjov at se, både for os, der kender stedet og for vore indflyttere fra provinsen.

Christian Braad Thomsen fortalte senere om film, bøger og sit liv som ærkekøbenhavnser. En god aften med et overraskende stort fremmøde.

Mindre overraskende var det fyldte bibliotek, da **Isi Foighel** talte under overskriften: “Menneskerettigheder gennem 50 år”. Arrangementet var kommet i stand gennem Nicolai Dyhr Frederiksen og var en af den slags oplevelser, der løfter Regensen over det almindelige.

Den sprængte bordplan

Men i sidste ende er det festerne, der er kulmination på både klokkerens og regensianernes arbejde. Juleballet var kulminationen på min klokkergerning.

Festen begyndte ellers skidt for klokkeren. Som for at understrege den til tider løse organisation i dette klokkerat, brød bordplanen sammen lige før midt dagen. Da klokkeren bad foreningerne gå ind efter anciennitet og (korrekt) nævnede PIP som ældste forening, var der stærk fortørnelse i Nye Gamle. Kaos fulgte, men efter nogen tid kom alle til bord og festen tog fart. Stemningen var i top, da **Maria Carmen Koppel** og

hendes broder gik på scenen som midtatsgæster.

Derefter er erindringen noget tåget.

I semestret blev Regensen 375 år. Der blev indgået forlig med Undervisningsministeriet, og Skrap blev fornyet. Jeg nyder med tilfredshed mit klokkerotium.

*Peter Barkentin
p.t. Fuerteventura*

Hvad fik vi - eller hvad betales der?

Redaktøren hører til de heldige årgange, da det ikke alene var gratis at bo på Regensen, men hvor vi desuden fik 130 kr. pr. måned. Det kan vel skønsomt ganges med 25 for at finde prisniveauet i dag. Til gengæld var SU så godt som ikke eksisterende.

Den righoldige variation blandt medlemmernes årgange får mig til modtage bidrag om sagen.

- 1) Hvornår forsvandt det kontante tilskud, således, at det “blot” var gratis at bo på Regensen?
- 2) Hvornår begyndte betalingen for at bo på stedet - og hvad var satsen - hvordan er den sat op i løbet af årene?

Det ville være fint med løbende bidrag på min e-mail, sådan at jeg kan lave en oversigt til næste nummer.

Klokkeberetning forår 1999

Forårssemesteret 1999 oplevede påny et dobbeltklokkerat - en kombination, hvis kim er at finde i en afsides beliggende sønderjysk torneroseby. Der voksede de to piger op, der en februaften i år havde verden liggende for deres fødder. Syv fulde, boaklædte tiliaster og een fra Ping overtalte Helene til at supplere Kathinka. Provsteparret nægter at beskrive deres vurdering, da klokker emer. Peter Barkentin præsenterede de fnisende sønderjyder som sine efterfølgere. De to skriver:

Istedgades flyttedag

Vi var ikke gamle i embedet, førend vi, hjulpet af indflytterne, skulle bevise vores værd. Indflytterfestens tema blev Istedgade, et valg der muligvis faldt nogle ægte vesterbroere for brystet.

Men alle måtte vist overgive sig til den herskende stemning til festen. Lille Sal dannede ramme om kvarteret ved Maria Kirke, og de lokale tyrkere, studerende, ludere og alfonser var rigt repræsenterede – sågar Istedgades bedste postkasse vaklede omkring.

Klokke- og provstetale hentede begge inspiration i Istedgade; provsten talte om sin tid i Istedgade, mens Helene drog paralleller mellem Istedgades brogede skarer og Regensens mangfoldighed af farver og liv. Det blev en fabelagtig fest, indflytterne var ukuelige, både i baren og på dansegulvet, og det blev dem, der lukkede og slukkede den morgen kl. 6 – det tegnede godt for Regensen.

Bodil Udsen blev syg

Efter den debut skulle vi holde gejsten oppe til næste fest og begyndte så at planlægge slåbrokafterne. Vi var begge ble-

vet begejstrede for **Bodil Udsen** i efteråret som Selma Lagerlöf i Engquists "Billedmagerne", så vi skrev og spurgte, om hun ville komme og fortælle om rollen som Selma. Hun ringede straks tilbage og sagde, at hun frygtelig gerne ville komme, men da dagen nærmede sig, ringede den gamle dame tilbage, hun var blevet syg, og vi måtte slukøre meddele regensianerne, at semesterets superslåbrok desværre var aflyst.

EU trådte i stedet

Vi havde selvfølgelig alternativer på rede hånd, og eftersom EU-parlamentsvalget nærmede sig, inviterede vi Det radikale Venstres ene topkandidat, **Naser Khader**, til en snak om Danmark i EU og ham selv i Danmark som vor første egentlige indvandrerpolitiker. Vi havde i et joint-venture arrangement med P-mandsinstitutionen lavet musikkælderer om til folkekøken efter slåbrokken dér sad vi hele aftenen og grillede sammen med Naser Khader, der fyrede den ene anekdote fra dansk politik af efter den anden, og han havde et taknemmeligt publikum i Regensens piger. Det var en gevaldigt succes.

*Det er Kathinka, der stadig bærer boa'en fra general-forsamlingen,
og Helene har den anden hvide klokke-bluse.
I midten Christel Tvedegaard Lund. (Fot. Bengt Borghegn)*

Lindefrukost i nyt regi

Forrige års vandskader i forbindelse med lindefrokosten og vandkampen gjorde, at vi var nødt til at tænke kreativt. Vi ville gerne undgå vand indendørs, så der blev indkøbt tre store soppebassiner til lejligheden, som **Martin Putzfrau Eriksen** fyldte til randen med vand, og så blev der midlertidigt slukket for vandet i hallerne.

De gamle forbenede regensianere ry-stede på deres grå hoveder over dén foranstaltning, og selv var vi også spændte på udfaldet. Den gamle Regens undgik

vandskader, for vejret artede sig storartet, eftersom vi til ovennævnte forbenede regensianeres store forargelse havde rykket frokosten en uge frem for at tilgodese provsten. Lindetaleren **Casper Richter**, stod i bagende sol og holdt sin hyldest til Jomfru Linds fødselsdag ved at tale om den store glæde i det små.

En vendekåbe på besøg og kulturen i kirken

Der skal som bekendt ske meget på kort tid i en klokkers embedsperiode, og allerede fem dage efter frokosten kom

chefredaktør **Peter Wivel**, den gamle vendekåbe, og holdt foredrag om følgerne af 1968. Der var forbavsende stille omkring hans eget glødende engagement på den yderste venstrefløj den gang i halvfjerdsene, og selv kom han behændigt udenom. Man må sno sig...

Dén lære drog **Jan Lindhardt** også, da han to uger senere skulle forklare regensianerne om kirken som kulturbevarende institution. Da alle regensianere spændt sad og ventede på den vise mands store ord, trak han os til side og spurgte, hvad temaet var. Trods fiskoppens (undskyld, den lå snublende nær) midlertidige udslag af demens blev det en glimrende aften, ikke mindst takket være visse regensianeres interesse for et emne, der tydeligvis lå dem fjernt.

Linden og Liva

Ballerne er naturligvis semesterets højdepunkt, og de to første fester bliver aldrig andet end forberedelser til det store brag af en fest i hvert semesters slutning.

Vi havde i god tid bedt Ulla Henningsen om at komme og synge Liva-sange, og for at tilgodese vores ønske om hende som midnatsgæst, forkortede vores elskværdige provstepar deres forlængede weekend i Paris, så ballet blev rykket frem og så tilbage igen.

I lighed med sidste års klokker insisterede vi på at få balustraden op i gården. Vi huskede begge **Thomas Granes** lindebal året før som en af de bedste regensfester nogensinde, og det skyldtes ikke mindst, at vi kunne danse i gården til den lyse morgen. Vi var ualmindeligt heldige med vejret, så velkomtsdrink

blev indtaget i gården, inden vi gik op i salen til middagen.

Provsten mindede os i sin tale om, at vort optagelses-system til Regensen sikrer, at vi ikke bliver for ensrettede i og med, at vi ikke ser folk til en samtale, men blot udvælger på baggrund af en skriftlig ansøgning. **Kathinka** tog udgangspunkt i Bjørnvigs beskrivelse af sit venskab med baronesse Blixen i bogen "Pagten" og sammenlignede sit forhold til Regensen med den samme krævende form for pagt, som den, der blev indgået mellem de to.

Den altid veloplagte **provstinde** havde skrevet en hyldest til Regensens magtfulde kvinder og foreslog Regensens mænd at overtage magten på Kvinde-regensen. **Ulla Henningsen** skuffede ikke sit publikum, og hun var rørt til tårer over regensianernes begejstring, og så blev der ellers danset lancier (quadrille des lanciers) og moderne i gården til kl. 6, hvor en søvndrukken provstinde dukkede op med duftende friskbagte boller.

Nietzsche og Regensånden

Vor sortie fra embedet sørgede den ærede regensianer **Emily Hartz** for. Hun havde inviteret en præst og en filosof til at diskutere Nietzsches Gudsopfattelse. Det blev en surrealistisk forestilling med et temmeligt broget billede af den tyske filosof. Aftenen og dermed vores embedsperiode endte med ost og rødvin, og det er vel ikke den dårligste exit på et fænomenalt semester.

Her fire måneder senere mindes vi stadig Lindeballet som århundredets regensbal og semesteret som det bedste,

vi har oplevet på Regensen. Vel var der brok med genstridige og forkælede regensianere, men det hele blev opvejet af den positive ånd, der herskede og stadig hersker på gården. Så længe vi kan minde, har ældre regensianere tudet vore ører fulde om Regensens stadigt svinende ånd, men vores embedsperiode som klokkere beviste for os selv og for

håbentlig for mange andre, at Regensens ånd ikke hensygnen på et af lofterne eller i bjørnegrotten, men derimod er mere vital end nogensinde på trods af diverse fysiske ændringer af de regensielle rammer.

Kathinka Barfod og Helene Bie Lilleør

Kaj Munk - og en sten i Vedersø

I juni måned afsagde Naturklagenævnet en kendelse, der sikrede tilværelsen for en sten i Vedersø, nær den kirke, som Kaj Munk var præst ved fra 1924 til 1944. (Se Regensbladet fra 98/99).

4. januar - på 55 års-dagen for nazisternes mord på ham - afsløredes en sten, betalt af foreningen "Retten til liv". Den blev opstillet på en grund, ejet af Kaj Munks søn, Arne, der er med i foreningens bestyrelse.

Den vakte voldsom modstand blandt sognets beboere. Af to grunde. For det første var de ikke orienteret på forhånd om foreningens planer ("Her i Vestjylland er vi ellers vant til åbne linier", som menighedsrådsformand, Lise Blåbjerg, sagde til Jyllands-Posten).

For det andet var det tanken, at det skulle være første trin i planen om at oprette en abortmindelund, og det er der en del, der ikke synes om - i hvert fald ikke så tæt på kirken.

Kommunen nedlagde forbud

Menighedsrådet gik til Ribe stift for at høre, om der var basis for et forbud. Den sag klarede kommunalbestyrelsen i Ringkjøbing med henvisning til, at stenen var placeret på et areal, der var udlagt til parcelhuse.

Arne Munk protesterede - og fik altså medhold i Naturklagenævnet, der dog synes at imødekomme kommune og menighedsrådet ved at antyde, at nævnet ikke uden videre vil acceptere en større mindelund på grunden.

Borgmester Hans Østergaard (V) siger til Jyllands-Posten: "Vi må nu som tilsynsråd sikre, at der ikke kommer en mindelund".

Kaj Munk og abortsagen

Kaj Munk var indædt abortmodstander. Sønnen Arne Munk siger (til JP): "Kaj Munk og abortspørgsmålet hænger uløseligt sammen. Han har skrevet fem skuespil om emnet. For mig er det helt naturligt, at kampen for det ufødte barn

markeres netop på min fars dødsdag og med en sten her i Vedersø”.

På stenens ene side står et Kaj Munk-citat: “Hvad har de gjort os”? (skuespillet “Selvtægt” 1936) og på den anden side: “Du må ikke slå ihjel. Til minde om de over 500.000 ufødte, som det danske folkestyre har berøvet livet fra 1973-98”

Det er tanken, at der skal indrettes en “sorgbearbejdende meditationsplads” i nærheden.

Ved indvielsen sagde pastor Orla Viltekjær: “Vi har ikke villet fjerne opmærksomheden fra abortsagen ved ikke at sige

noget om dette, men autonome og andre skulle ikke have muligheden for at lave demonstrationer, så derfor har der været hemmelighedskræmmeri”.

Der var nogle, der var interesserede - fire gange blev der begået hærværk mod stenen, inden den 500 kg tunge sten blev fjernet i ugen før Naturklagenævnets kendelse kom. Den er fundet igen.

Arne Munk er cand.theol. og dertil cand.mag. i tysk og religionshistorie. Han blev lektor i Gammelt Testamente på KU. Han ejer et husmandssted i Vedersø og skrev i 1996 bogen “Kaj Munk og fosterdrab”.

Bestyrelse

På generalforsamlingen i 1997 fik bestyrelsen dette udseende, og dens succes har været så markant, at sammensætningen blev bekræftet af generalforsamlingen 27. nov. 98

- Formand:** Hans Jørgen Steenberg, St. Kannikestræde 7, 1169 K
tlf. 33 15 68 00. E-mail: HAS@imagehouse.dk
- Kasserer:** Henrik Teide, Åmosebakken 3, 2830 Virum
- Redaktør:** John Idorn, Bukkeballevvej 69, 2960 Rungsted Kyst
tlf. 45 76 82 06. E-mail: Idorn@image.dk
- Øvrige:** Karsten Knudsen, Ordrupdalsvej 12 B, 2920 Charlottenlund
Bodil Stenvang, Slotsvænget 23, 3400 Hillerød
Mette Korsholm, Vardegade 23, 2tv, 2100, Ø
Camilla Sløk, Ericavej 122, 2820 Gentofte
- Revisorer:** Peter Bøggild, Ll.Strandstræde 12, 1254 K
William Hertz, Tibberup Allé 23, 3060 Espergærde
Klokker(e) indbydes til bestyrelsesmøderne.

Stor hæder til Leif Grane

I september fik tidligere Regensprovst, dr. theol. Leif Grane (1979-97) overrakt G.E.C.Gads Fonds hæderspris på 100.000 kr.

Grane fik den "som en anerkendelse af hans livslange arbejde med kirkehistorisk og teologisk forskning. En forskning, der har placeret ham som en af verdens førende inden for Lutherforskningen og reformationstidens historie"

Som Hal Kochs efterfølger beklædte Grane professoratet i kirkehistorie fra 1964-98 og udover de mange bøger om kirkens udvikling, redigerede han de 14 bind om Københavns Universitets 500-årige historie (1479-1979)

G.E.C. Gads Fond blev oprettet i 1954 af forlagsboghandler Frederik Gad. Dets formål er at fortsætte virksomheden med forlag og boglader samt at uddele en del af overskuddet til videnskabelige og kirkelige formål.

Støtten ydes fortrinsvis til akademiske studier og publikationer i teologi, jura, humaniora, botanik og zoologi (men ikke medicin, teknik og sygepleje) samt til kirkelige formål. Frist for ansøgning på skema er april og oktober. Bestyrelsen, der uddeler penge, består af tre personer. Grundkapitalen udgør 10 mill.kr.

Gottlieb Ernst Clausen Gad, bispesøn fra Fyn, etablerede sig 25 år gammel som boghandler i 1855 i Vimmelskaftet på "Routen", som Strøget hed den gang. Fra 1867 har Gad udgivet "Ugeskrift for Retsvæsen". "Illustreret Tidende" og "Trap Danmark" var andre sammen med "Gads danske Magasin" (1899-1957). København fik telefonvæsen i 1881 - og Gad nr. 558, der stadig er de sidste tre cifre i nummeret.

To sønner, Oscar og Frederik, tog over, indtil Oscar døde i 1920 og Frederik i 1956.

Hædersgave til salg

Kirkeministeriet har sat Kaj Munks emhedsbolig, præstegården i Vedersø, til salg.

Staten købte i 1948 gården af menighedsrådet og omdannede den til æresbolig for enken, Lise Munk. Prisen var en ny præstegård. Hun døde i 1998, og Kirkeministeriet har været larme over for familien. Der er givet frist til 1. marts

2000 til afklaring og undersøgelse af, om f.eks. forfatterrettighederne ville give nok til at købe gården og omdanne den til refugium.

Stifter af og formand for "Kaj Munk-selskabet", Jens Kristian Ling, Lemvig, mener, at staten bør overdrage gården til Nationalmusæet på linie med Anna og Michael Anchers hus i Skagen

Håndbogen af 1809

Professør Nielsmus Agerup blev Regensprovst i 1814. Det var en formel sag, for han havde fungeret som provst siden 1787 - og efter 15 års funktion havde han åbenbart set nok til, at han besluttede at lave en håndbog for regentsianerne.

Den udkom på Schultz' forlag med titlen: "Efterretninger om Regentsens med undertitel:

"En håndbog for regentsianeren, som ordet var den gang. De ca 90 sider i A-5 format er inddelt i seks kapitler. Det første blev trykt i i 98/99-bladet.

Her er to de næste kapitler - gengivet, som de blev trykt:

Andet Kapitel

Regentsinventaret

Regentsianernes Boliger ere saaledes indrettede, at det er, om man saa kalde det, Dobbeltkamre, hvori de boe selvanden, eller To og To sammen ¹⁾

Inventariet i slig en Vaaning er: i det inderste Værelse et Bord med Skuffe og en Jernkakkelovn, og i det yderste tvende Skabe, et til at hænge Klæder i, og det andet til deri at forvare Brød, Smør og Ost. I en Del af de yderste Kamre sees ogsaa en stor og rummelig Himmelseng, hvori to Personer magelig kan faae Plads.

Saadant et Sengested fandtes fordem i alle Yderkamre, men fra Tid til Tid har den Skik, at af de to tilsammenboende Alumni hver anskaffer sig sin Feltseng, taget Overhaand, og Sengefælledskabet er nu ikke længere almindeligt. Denne Alumnernes selv=tiltagne Frihed synes vedkommende Foresatte, og det nok

ikke uden Føje, at have seet igjennem Fingre med.

Vi læste ovenfor hos Wolf Side 6 ²⁾, at der er fersk Vand indledsaget i Regentsgaarden, og vist nok har den, i Hen-seende til sin Vandforsyning, intet at klage. Dog kan den ikke maale sig med de to andre i Kannikestrædet beliggende private Collegier, Borchs og Elersens. Disse har det herlige Springvand i Gaarden. Ved Regentsen er Vandrenden fra Emdrupsøen lagt saaledes, at Hovdkammen eller Reservoiret, hvori Vandforraadet gjemmes, er inde i Nabo=Gaarden, og derfra ledes Vandet ind i Regentsen. Den med alle sine mange Beboere maa behjælpe sig med dette saakaldte Spildevand fra Side=Gaarden, der indtil 1807 har været Residents for Sognepræsten ved Trinitatis Kirke.

At sligt Fælledskab let kan afstedkomme Ubehageligheder, finder jeg i det theologiske Facultets Copiebog,

VOL.IV, et Exempel paa, da Oeconomus Communitatis F. Bysing under 13 Maj 1744 skrev til Regentsens Directeur, det Theologiske Facultet:

“Portneren paa Regentsen haver paa samtlige Studenteres og egne Vegne været hos mig, og besværet sig over, at ikke Hr. Prof. Leths ³⁾ Tjenestefolk omgaaes saa forsynlig og renfærdig med det Spildevand, som kommer ind paa Regentsen, hvoraf saa Mange paa Regentsen maa forsynes, hvilket jeg og igaar lod eftersee ved Vandmesteren Børre=Olsen, som sandede hvad Portneren tilforn havde berettet, og tilige forklarede, at Opstanderen til Springvandet var uduelig, og maatte af ny forfærdiges; Kammen, hvorudi Vandet skulde samles og conserveres, meget for liden til saa stort et Brug, og kunde være 3 Qvarter højere; samme var uden Dække, saa derudi kunde falde og samles Adskilligt. At gjøre derom Erindring udi Hr. Prof. Leths Hus, blev vel enten anseet fortrydeligt, eller intet derved ændret. Synes mig, det kunne være bedre, om de høje Herrer engang ved Samling med Hr. Justitsraad Gram, som Trinitatis Kirkes Patron, kunde gjøre nogen Aftale derom, da det kunde være til megen Nytte, om en større Kam med Laag paa kunde forfærdiges, hvorudi større Qvantitet af Vand kunde conserveres saavel for daglig Brug som i Ildsvaades Tilfælde”

Resultatet af denne Klage staaer i Copie=bogen VOL. V. pag 67 saaledes: “Justitsraad Gram lovede i Consistorio, at lade den Anstalt gjøre, at Regentsen kunde med Vand forsynes fra Præste-

residenten til Trinitatis Kirke, hvilket og længesiden saaledes er blevet iverkstillet, at Vandet saa reent og overflødigt er siden meddelt Collegio regio som Præsteresidenten. Prof. Leth og hans Frue tilbøde selv, at Laas maatte slaaes for Kummen, paa det den Mistanke, Portneren en og anden Gang havde ladet sig forlyde med, kunde reent borttages. d. 9 Aug. 1745”

Blandt de flere Forbedringer, som Regentsen skyldte det guldbergske Ministerium, hører ogsaa det Uhrværk, forsynet med to Klokker, hvoraf den ene tjente til Fuldslag, den anden til Qvarterslag. Fuldslagsklokken, som man brugde (sic) til at ringe med, naar Regentsianerne, ifølge da brugelig Skik, skulde hen at bære Lig, forbrød nogle Regentsianeres Ubefindighed 1793, og ikke de alene maatte bøde derfor, men ogsaa deres Efterkommere; thi til Dato er den endnu ikke igjen bleven ophængt, men staae hensat indtil videre paa Provstens Lofte ⁴⁾

Noterne:

1) Paa tre Steder, nemlig No. 1, 7 og 11 i tredie Gang, er Lejligheden saa knap, og især Yderkammeret saa mørk, at det over i en Snes Aar har været vedtaget at lade dem blot beboe af een Alumnus. De kaldes derfor Enekamre. Paa et Sted - nemlig i den saakaldte store Kirkegang - er Bopælen blot et eneste Kammer. Det er det fjerde Ene-kammer. Til disse Enekamre er der altid Competentere nok, og Anciennitet paa Stiftelsen giver naturligvis Fortrinsrettighed dertil.

- 2) *Reds. bemærkning: Omtalt i 98-bladet. Wolf udgav i år 1654 "Encomion regni Daniæ", hvori Regensens tilblivelse skildres.*
- 3) *Han var Sognepræst til Trinitatis Kirke og altsaa Regensens Nabo.*
- 4) *Forhandlingerne angaaende denne Sag ere at læse i Badens Universitetsjournal 1ste Aargang S. 47=48 og 91. For Litterairhistoriens Fuldstændigheds Skyld kan tilføjes, at de to Studenter, som ifølge S. 47 og 48 fik den alvorlige Irettesættelse i Consistorio, vare Peter Wieck, som døde 1798 (Se Registeret til Minerva) og Henrik Steffens, nuværende Professor i Halle: ingen af dem vare Regentsalumni.*

Tredie Kapitel

Alumner paa Regentsen

Deres Antal er her foran angivet at være 100. Men ikke alle disse ere i egentlig Forstand Alumni, eller unge Mennesker, som, imedens de absolvare deres academiske Cursus, nyde dette Beneficium; der indbefattes tillige under dette Hundred andre ved kongelige specielle Be-naadninger extra=privilegerede Personer, saasom: Landmaalere, Seminarister for den grønlandske og finmarkske Mission, og Waisenhusinformatorer, som vel ikke alle ligge paa Regentsen, men dog oppebære de med Pladsen forbundne Emolumenter ¹⁾, og det uagtet de ikke længer staae i Forbindelse med Universitetet, men have andre Universitetet uvedkommende Forretninger.

Disse her benævnte Extra=Regentsianere, hvis Antal ikke altid er eens, ere ligeledes extra=privilegerede til Understøttelse af Communitetets Fond, og det er imod denne udenoms Anvendelse af Frideric den 2dens Legat, at Kong Christian VII stilede sit Rescript af 13 Maj 1791.

Ved dette Rescript, som baade findes hos Fogtman og tillige i Badens Universitetsjournal 1ste Aarg. S. 68, formindskedes de Privilegeredes Antal, og Stif- telserne bragdes (sic) derved nærmere til deres oprindelige Øjemed. Desuden har andre indløbende Omstændigheder ogsaa fremvirket en ikke ubetydelig Aftagelse af de extraordinaire Alumni.

Efterat Waisenhuset i Kjøbenhavns Ildebrand 1795 var afbrændt, bleve Waisenhusbørnene ved kongl. Resolution af 1 Martii 1799 udsatte hos Godtfolk, og derved bleve da Informatorerne overflø- dige. De ere siden enten blevne befor- drede eller bortdøde, saa at der nu, 18909, kun er een eneste tilbage.

Den grønlandske Mission er - for at bruge en hverdags Talemaade - gaaet istaa, ventelig tildeels i senere Tid for- medelst Krigen; og hvad den finmark- ske angaaer, saa tykkes ventelig Ved- kommende, at gode Skoleholdere der- oppe kan gjøre fuldt saa megen reel Nytte, som de heller ofte usle Subjecter af Studenterne, der gaae denne Vej til et Levebrød.

Landmaalernes Antal paa Stiftelsen, som tilforn var tre, blev 1781 nedsat til to, og det ifølge en Promemoria ²⁾ fra det kongl. Videnskabersselskab til det theologiske Facultet, der lyder saaledes:

P.M.

“Da der iblandt de Beneficia, som ere bestemte til Landmaalingsassistentere, ere tre Pladser paa Regentsen, har Societet troet det meest passende at renoncere paa den ene Plads, naar det maatte behage Deres Højærværdigheder derimod at sørge for, at de tvende andre Pladser til 1 Octob. førstkommende maatte reserveres til to Assistentere, der kunde være Contubernaler; og, siden disse nødvendig skal tage Copier af deres Forretninger, og øve sig i Tegning, for i sin Tid at blive Landmaalere, saa var det meget at ønske, at det Kammer, som blev dem

bestemt, maatte blive lyst og altid blive brugt af Landmaalingsassistentere, saalænge denne Indretning skal have Sted”

- 1) *Emolument: Fordel, gevinst, indtægt, navnlig biindtægt, særlig de med et embede forbundne forskellige indtægter, fortrinsvis sportler, og de tidl. saa almindelige, men nu helt forsvundne naturalydelser.*
- 2) *Pro Memoria (som vi ville skrive i dag) er en erindringsliste, en oversigt over en sags forløb eller overskrift på skrivelser til højere personer og institutioner*

Næste år er det 70 år siden, fast-food blev et begreb for københavnere. I 1920 gav Frederiksberg kommune tilladelse til den første smørrebrødsvoan. De forsvandt i 60'erne. Derimod var pølsevoanene sejlvivede. Den første blev stillet op d. 18. januar 1921.